

ENTREVISTA IMPOSSIBLE

THE QUEEN LEAVES

Elizabeth II, setanta anys com a Reina

Havia de ser impossible, però som atrevits. Em vaig disfressar de Príncep Carles que s'havia agafat el dia lliure per folgar amb la Camila a les quadres d'Old Park i em vaig posar al costat de la reina amb les cames estirades i els ulls tancats.

Que ruc que m'has sortit reiet, vaig sentir dir a la mare i reina. El temps que podria portar jo jubilada...

Es que fer d'hereu, estava.

I el Visqui...

La mare reina funciona amb una barreja d'energia eòlica i alcohòlica, però vaig callar en nom del Príncep Carles.

Tu saps la quantitat d'imbècils que he tingut d'aguantar com a Primers Ministres? I els familiars escampats per tot el món? I les putes colònies? Jo només volia unes xiriques i una escopeta de dos canons per anar a caçar.

Doncs pel temps que portes aferrada a la corona ningú ho diria...

I què faig, deixar-te a tu, perseguint a les cambres de Palau? Ja en tenim prou amb els escàndols que tenim.

Més escàndols dona el Boris Johnson...

En això tens raó...

La reina s'incorpora, em mira, tinc por que vegi el plagi, però no. Beu un glop d'alguna cosa que hi ha a la copeta...

Potser sí que hauríem de començar a pensar en fer-te rei. No són pas menys ximples que tu... i beuen més... De fet amb la colla de polítics que manen pel món, potser no desentonaries gaire.... Recorda-m'ho Charles, un dia d'aquests hem de abdicar.

Tu o jo?

La veritat és que no ho sé.

GARSA PROSTÀTICA

LA GUERRA S'HA ACABAT

Noves mesures anti Covid

Portaven dos anys amagats, atrinxerats, emmascarats, mesurant distàncies, desinfectant escoles i geriàtrics, vacunant-nos i rentant-nos les mans, passant de cines i teatres, de concerts i cubates. PROU. S'ha acabat.

En plena pandèmia òmicron, la més contagiosa segons diuen, l'autoritat competent, ha decidit que el Covid, des del dia tal, ha deixat d'existir, que ja ens podem morir de la grip.

La gent està contenta, més que res per poder folgar sense guardar distàncies. La nova normalitat es veu que és com la d'abans, igual de trista, igual d'idiota.

La raó del canvi no el sap ningú que no estigui en els poders decisius de la alta

política empresarial. Ni els metges en saben donar una resposta.

Potser s'han quedat sense material antidisturbis (Covid). Potser els ha passat el furor maternal. Potser han decidit que ja està bé d'acollonir. O potser han vist que passada la primera onada això ja era imparable i que Déu hi faci més que nosaltres. Que millor morir-se de pandèmia que d'avorriment.

I ja està, ja tornem a ser lliures per sortir a l'hora que ens roti, i podem respirar partícules contaminants d'aire enlloc del nostre alè contaminant. Això és una festassa.

Més endavant, potser notarem que ens hem acostumat a obeir massa i que si ens diuen que no hem de sortir perquè passa aire, ens quedarem a casa i que si recomanen no rentar-se per estalviar aigua, ens traurem la tinya amb saliva. Ja se sap, l'autoritat vetlla per nosaltres.